

KRÁLÍCI

pondělí 17. září 2018
15:00 – 17:00
Dvorek naproti muzeu

MOJI KRÁLÍCI

S kým jsem tu byl/a:

Co mě zaujalo:

Moje poznámky:

Chov zvířat na Dvorku Muzea Říčany

Naproti hlavní budově můžete během akcí navštívit Dvorek. Je zde ukázkový komunitní chov slepic a králíků s welfare přístupem. Děti, které nemají možnost kontaktu s hospodářskými zvířaty, se zde mohou učít, jak se ke zvířatům chovat tak, aby byla nejen užitečná, ale také spokojená.

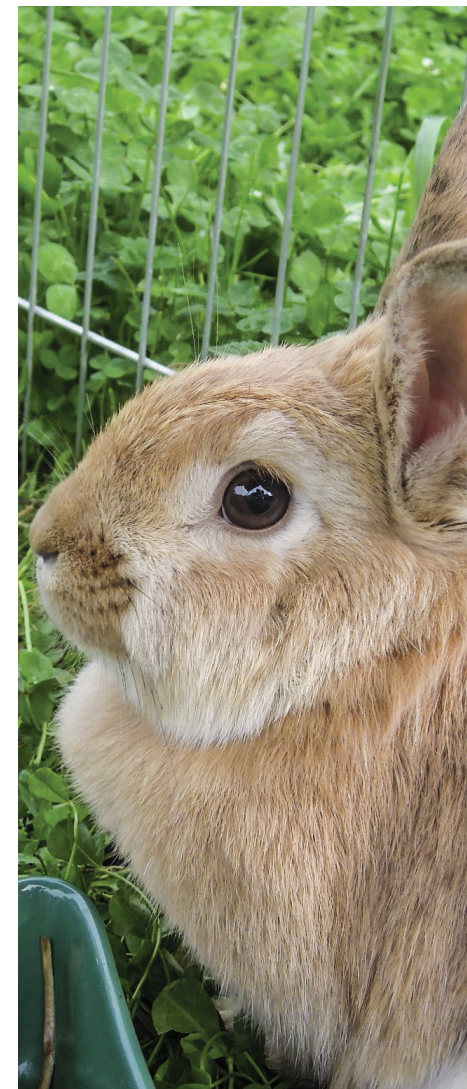
Komunitní chov slepic a králíků je realizován ve spolupráci s Ekocentrem Říčany. O zvířata se starají dobrovolníci z řad místních rodičů s dětmi. Dvorek je dále využíván k výukovým aktivitám.

Sbírejte další informační karty z akcí Muzea Říčany!

Sledujte aktuální dění na:	Otevírací doba hlavní budovy a zahrady pro veřejnost:
Muzeum Říčany Rýdlova 271/14 www.ricany.cz/muzeum Muzeum Říčany	pondělí – čtvrtek 14:00 – 18:00 sobota 10:00 – 18:00 neděle 13:00 – 18:00 pátek zavřeno

Dobry den!

- Jsem králík domácí a vznikl jsem **domestikací králíka divokého** až ve 2.–5. století, patřím tedy mezi nejpозději domestikované druhy. Lidé nás chovají pro výborné, lehce stravitelné **bílé maso a kvalitní kůži**. Zakrslé králíky lidé dokonce chovají jen pro radost a pomazlení.
- Nejprve jsme jen volně pobíhali ve stájích pro koně a skot, první chovy a králíkárný, tak jak je známe dnes, u nás vznikly až v druhé polovině 19. století.
- V králíkárně nám je teplo, ale potřebujeme také **volný pohyb** – nejlépe se mají králíci, kteří mohou být často ve venkovním výběhu, a pořádně se proběhnout.
- S králíkem divokým toho máme pořád mnoho společného. Třeba to, že jsme nejvíce **aktivní za šera a v noci**, a ve dne nejraději odpočíváme. V noci toho také nejvíce sežereme. Málokdo ví, že v noci také s oblibou požíváme vlastní tekuté bobky! Nazývá se to cékotrofie a díky tomu nám nechybí důležité látky, jsme odolnější a lépe vstřebáváme potravu.
- Divocí králíci žijí v koloniích. I nám je samotným smutno! Máme rádi **společnost ostatních králíků** a jsme tuze zvědaví!
- Stejně jako králíci divocí, i my si rádi **hrabeme nory**. Občas se i podhrabeme ven z výběhu. Rozhlédněte se po Dvorku a uvidíte, co už jsme stihli vyhrabat!
- Po našem předkovi máme také velmi **dobry čich a zrak**. Své teritorium si značujeme bobky a močí. My králíci toho mezi sebou moc nenamluvíme, tak komunikujeme jinak.
- Jak se právě máme, se dozvíte i podle postavení našich uší.

- Rozmnožujeme se jako... jako králíci. Jsme schopni se **rozmnožovat po celý rok**. Králice je březí jen 30 dní. Rodí se jí kolem 6 až 8 mláďat, která jsou slepá a holá, a mají špatnou termoregulaci. Potřebují se zkrátka narodit do teplého prostředí, jinak mohou uhynout. Matka k tomuto účelu těsně před porodem staví z vytrhaných chlupů a sena **hnízdo** na tmavém místě kotce. Narozené mláďe olíže a uloží do hnízda. Uhynulá mláďata králice většinou sežere. Srst malým králíčkům narůstá postupně. Začínají vidět až ve stáří cca dvou týdnů.
- Malí králíci se živí mateřským mlékem, králice kojí většinou jen jednou denně, a to brzy ráno. Odstavují se od matky, když uběhne asi měsíc a půl, to už přijímají i klasické krmivo. Jsou pohlavně dospělí v 3–4 měsících věku, poté je nutné mláďata rozdělit podle pohlaví, aby nedošlo k nežádoucímu množení.

- Chovatelé nás krmí dvakrát denně a na jídelníčku máme: **zelenou píci nebo seno, zeleninu (mrkev, krmnou řepu, košťály či listy z kedluben, květáku, brokolice apod.), tvrdý chléb na obrušování zubů a směsi zrní**. A samozřejmě **dostatek čisté vody!** Ale nejlepší je stejně napást se přímo na zeleném.